

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **J. B., H., N. Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2010/00837/2/TKD zo dňa 13. apríla 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 249/2010-109 zo dňa 29. marca 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 249/2010-109 zo dňa 29. marca 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2010/00837/2/TKD zo dňa 13.04.2010, ktorým zamietol jeho odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu Nové Zámky, odbor všeobecnej vnútornej správy č. AP-276/09-2, A/2009/01804 zo dňa 15.10.2009.

Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán Obvodný úrad Nové Zámky podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) zastavil konanie o priestupkoch MUDr. H. M., ktorých sa mala dopustiť tým, že

- dňa 11.04.2009 v čase okolo 10.20 hod. v mieste trvalého bydliska mala J. B. uraziť výrokom, že je „starý cigán“ a sotíť ho cez dvere do vlastného bytu,
- neskôr dňa 03.06.2009 v čase o 16:45 hod. ho mala v mieste trvalého bydliska uraziť hrubými a vulgárnymi nadávkami,

nakoľko spáchanie skutkov nebolo obvinenej z priestupku preukázané,

- a podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch zastavil konanie o priestupku MUDr. H. M., ktorého sa mala dopustiť tým, že dňa 24.06.2009 v čase okolo 18.00 hod. na domovej schôdzi vlastníkov bytu mala uraziť J. B. hrubými a hanlivými výrazmi a slovami, že nikde nepracoval a je príživníkom z dôvodu, že skutok zo dňa 24.06.2009 sa nestal.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí. Ohľadom okolností skutku zo dňa 24.06.2009 všetci svedkovia udalosti potvrdili, že takto sa MUDr. H. M. na adresu žalobcu nevyjadrovala a tiež potvrdili, že MUDr. H. M. žalobca verejne obvinil z prepadnutia v jeho byte. Spáchanie ostatných skutkov nebolo MUDr. H. M. preukázané.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 249/2010-109 zo dňa 29.03.2011 zmeniť a rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť. Ďalej žiadal písomné ospravedlnenie od MUDr. H. M. a nahradiť výdavky spojené so súdnym konaním vo výške 100 €. Krajský súd uznesením č. k. 3S 249/10-126 zo dňa 22.06.2011 vyzval žalobcu, aby svoje odvolanie doplnil o náležitosti, v akom rozsahu napadnuté rozhodnutie krajského súdu napáda, v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha (návrh výroku rozhodnutia odvolacieho súdu). Na výzvu súdu žalobca v dôvodoch odvolania a v jeho doplnení uviedol, že trvá na podanej žalobe a namieta nezákonnosť napadnutých rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Voči MUDr. H. M. nikdy nepoužil hrubé nadávky, ktoré ona v priebehu správneho konania uviedla, keďže taký slovník by voči ženám nikdy nepoužil a svedkovia na domovej schôdzi vlastníkov bytu konanej dňa 24.06.2009 v čase okolo 18.00 hod. nepotvrdili vyjadrenia MUDr. H. M. na adresu žalobcu z toho dôvodu, že majú medzi sebou kamarátske vzťahy.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť z dôvodu, že k skutočnostiam uvádzaným žalobcom sa už vyjadril a na týchto naďalej trvá, pretože žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia

pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 21.04.2009 bol Obvodnému úradu Nové Zámky zaslaný podnet žalobcu na začatie priestupkového konania vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu – ublíženia na cti podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mala dopustiť MUDr. H. M. voči jeho osobe hanlivými slovnými výrazmi, uvedenými v tomto podnete.

MUDr. H. M. k priestupkom, ktorých sa mala dopustiť uviedla, že dňa 11.04.2009 v čase o 10:20 hod. nebola doma, pretože v tej dobe sprevádzala svoju matku na lekárskech vyšetreniach, čo doložila potvrdením z otorinolaryngologického oddelenia Fakultnej nemocnice s poliklinikou Nové Zámky a vrátila sa do miesta trvalého bydliska až o 13:00 hod. Ku skutku zo dňa 03.06.2009 uviedla, že v daný deň z bytu žalobcu prenikala nadmerná hlučnosť z rádia alebo televízie tak, že sa s manželom nemohli dorozumieť, preto išla za žalobcom a primerane ho požiadala o nápravu, na čo ju verbálne napadol. Pri tomto konflikte bol prítomný jej manžel a nie je pravda, že by voči žalobcovi použila nadávky. Ohľadne skutku zo dňa 24.06.2009 uviedla, že na domovej schôdzi sa hanlivo voči žalobcovi nevyjadřila, a práve on sám ju pred vlastními bytov krivo obvinil z toho, že ho násilne prepadla v jeho byte. Vlastníci bytov, ktorí boli prítomní na predmetnej schôdzi nepotvrdili, že by sa počas domovej schôdze voči žalobcovi MUDr. H. M. vyjadřila hanlivým spôsobom. Na základe zistených skutočností prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. AP-276/09-2, A/2009/01804 zo dňa 15.10.2009 podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu – ublíženia na cti, podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch a konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu – iným hrubým správaním podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorých sa mala dopustiť MUDr. H. M. dopustiť dňa 11.04.2009 a dňa 03.06.2009 zastavil. Tým istým rozhodnutím bolo konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu – ublíženia na cti podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mala dopustiť MUDr. H. M. dopustiť dňa 24.06.2009 zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch.

Odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. SVS-230-2010/00837/2/TKD zo dňa 13.04.2010 bolo zamietnuté.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, preto najvyšší súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, **priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne**

označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch **priestupku sa dopustí ten, kto**

- a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,
- d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatónnymi znakmi, ktorými sú **subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka**. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené kumulatívne. V prípade, žeby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nadovšetko pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Podľa § 32 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) **správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci** a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/, c/ zákona o priestupkoch, **správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že**

- a) skutok, o ktorom sa koná, sa nestal alebo nie je priestupkom,
- c) spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, a s poukazom na logické argumenty a relevantné právne závery uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku, s ktorými sa stotožňuje, na doplnenie dodáva.

Pri zisťovaní stavu veci vo vzťahu k skutkom zo dňa 11.04.2009 a 03.06.2009 správny orgán nezistil skutočnosti, ktoré by jednoznačne potvrdili alebo vyvrátili tvrdenia žalobcu alebo MUDr. H. M. a spáchanie týchto skutkov nebolo preukázané. Tvrdenia žalobcu a MUDr. H. M. sú protichodné, niet dôkazov a priamych svedkov, ktorými by sa ich podarilo

odstrániť prípadne potvrdiť, že sa tak skutočne stalo. Čo sa týka skutku, ku ktorému malo dôjsť dňa 24.06.2009 na domovej schôdzi, ani jeden z priamych svedkov, ktorí sa na nej zúčastnili nepotvrdil, aby sa MUDr. H. M. na adresu žalobcu verbálne vyjadrovala spôsobom a tak, ako ju žalobca obvinil. Práve naopak, všetci prítomní potvrdili, že ju žalobca verejne obvinil z násilného prepadnutia v jeho byte.

Ak vina obvineného z priestupku nie je spoľahlivo preukázaná, je nevyhnutné v prípade pochybností rozhodnúť v prospech obvineného, k čomu vzhľadom na zistenia správneho orgánu došlo.

Pretože v postupe a rozhodnutí žalovaného správneho orgánu nebolo zistené porušenie zákona, odvolací súd nemal dôvody na pochybnosti naznačené žalobcom. Ak platí zásada, že priestupok musí byť spoľahlivo zistený a preukázaný danej osobe, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že správne orgány prvého aj druhého stupňa pri dokazovaní zohľadnili všetky dôkazy, ktoré v konaní o priestupku zadovážili, sporné a spochybnené i objasnili spôsobom v súlade s právom a vyhodnotili ich z hľadiska pravdivosti a dôležitosti v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 správneho poriadku.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 249/2010-109 zo dňa 29.03.2011 ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 17. januára 2012

JUDr. Ivan R U M A N A, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková